

Hoa Mắc Cỡ

Này em, mình lên đồi, mình hái hoa mắc cỡ để cho em thêm nhớ ngày mai anh đi xa...

...mà tưởng còn hôm qua, lần đầu em e lệ "Ai mà hôn tôi thế? Tóc tôi dài kệ tôi!"

Em ơi cái bờ môi em giống như bờ giếng. anh làm con én liệng bay trong đời em nhen?

Hôm đó trời mông mênh tóc em mềm chi lạ có mùi thơm của sả ôi cái mùi Quê Hương!

Anh có đi muôn phương để một phương về lại hôn mãi người con gái suối tóc thề lung linh!

Lá mắc cỡ màu xanh, hoa mắc cỡ màu tím, em làm anh chết lim ngày đầu em nhớ không?

Anh tự hứa với lòng tặng em hoa hồng trắng, trọn đời tình anh nặng...bằng trái tim người yêu!

*

Em ơi...đó, buổi chiều mình đi bên bờ suối, anh đưa em lên núi bước chân nai lao xao...

Em nghe anh nói "Nào! Thơ Lưu Trọng Lư nhé!" Em chớp mắt, e lệ, cây mắc cỡ đơm hoa...

Tất cả là Hôm Qua! Tất cả là Yêu Quý! Em của anh kiều mị diễm lệ như bình minh...

Trần Văn Lệ

